

ρισιν στίς Εὐρωπαϊκὰς ἀγορὰς, Ἡ Ζάκυνθος συνέχισε τὴν ἐμπορίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ προϊόντος καὶ στὰ 1794 ἡ παραγωγή τῆς ἀνῆλθε σὲ 8.100.000 λίτρας, ἐνῶ ἡ συνολικὴ Ἑλληνικὴ παραγωγή ἀνῆλθε σὲ 18.650.000 λίτρας.

Οἱ ἀριθμοὶ καταδεικνύουν τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῆς παραγωγῆς γιὰ κείνη τὴν ἐποχὴ. Τὸ 1878 ὑπῆρξε τὸ σωτήριον ἔτος, ὁ δευτερός σταθμὸς ποῦ θὰ παραμείνῃ ἔκτοτε ὀρόσημο στὴν σταφιδικὴν ἱστορίαν. Κατεστράφησαν ἀπὸ φυλλοξήραν οἱ Γαλλικοὶ ἀμπελώνες, ἡ ζήτησις ἐντείνεται ἄνευ προηγουμένου καὶ γνωρίζει ἡ σταφὶς τὰ ὑψηλότερα ἐπίπεδα οἰκονομικῆς περιωπῆς καὶ καθίσταται αὐτοδικαίως ὁ κύριος ρυθμιστὴς τοῦ ἐσωτερικοῦ ἰσοζυγίου. Τὸ ἔτος αὐτὸ κατατάσσει τὴν σταφίδα στὴν πρώτη θέση τῆς Ἑθνικῆς μαζ Οἰκονομίας.

Τεράστια ποσὰ εἰσρέουν ὑπὸ μορφὴν συναλλάγματος στὴ Χώρα μας, ἡ ὁποία δίνει αἰσθητῶς πλέον τὸ παρὼν στὸν Εὐρωπαϊκὸ ἐμπορικὸ στίβο. Ἄν καὶ ἐπακολούθησε ἡ σταφιδικὴ κρίσις ἡ σταφὶς παρέμεινε ἐν ἑκ τῶν σπουδαιότερων ἐξαγωγίμων προϊόντων τῆς Ἑθνικῆς παραγωγῆς.

Τὸ 1927 ἡ ἐπίσημος στατιστικὴ ἀναφέρει ὅτι ἐκαλλιιεργεῖτο ἐπὶ ἐκτάσεως 614.000 στρεμμάτων καὶ ἀπέφερε συνάλλαγμα ἐξ 1.151.900.000 δραχμῶν. Ἐνῶ οἱ ἀμπελοὶ ἀντιπροσώπευσαν ἀξίαν 737.000.000 δραχ.

Οἱ ἀνωτέρω ἀριθμοὶ πείθουν περὶ τῆς σπουδαιότητος ἣν κατέχει ἡ σταφὶς στὰ πλαίσια τῆς Ἑθνικῆς Οἰκονομίας.

Μεταπολεμικῶς, ἀποτελεῖ τὸ δευτερόν κατὰ σειρὰν ἐξυγίμιμον προϊόν, ἐπηρεάζει δηλαδὴ σοβαρῶς τὴν Οἰκονομίαν τῆς Χώρας.

Ἀνεξαρτήτως τῶν προβλημάτων ποῦ ἔχουν ἀνακύψει ἐν ὄψει τοῦ διεθνοῦς ἀνταγωνισμοῦ, ἀπὸ ὁμοειδῆ

προϊόντα ἄλλων χωρῶν, ἡ σταφὶς ἀποδίδει σήμερα συνάλλαγμα ἰκανὸν νὰ συμβάλῃ καὶ πάλιν εἰς τὰς οἰκονομικὰς τύχας τῆς Χώρας, ἦτις κατὰ βάσιν παραμένει γεωργικὴ. Τὴν μεγίστης σημασίας ἐπίδρασιν τῆς σταφίδος ἐπὶ τῆς ζωῆς τοῦ λαοῦ μας, ἐνωρὶς ἀντελήφθη τὸ Κράτος καὶ μὲ διάφορα μέτρα προσεπάθησε νὰ ἀμβλύνη τὰς ὀξυτάτας μορφὰς ποῦ ἐνίοτε παίρνει τὸ σταφιδικὸν ζήτημα.

Ὡς ἓνα πρῶτο καὶ σταθερὸ βῆμα πρὸς τοῦτο ἀποτελεῖ ἡ προσπάθεια πρὸς ἀπόκτησιν ἐπαρκῶν μέσων συγκεντρώσεως, ἀποθηκεύσεως, συντηρήσεως, διακινήσεως καὶ διαθέσεως τοῦ προϊόντος.

Αἱ ὀφέλειαι αἱ πηγάζουσαι ἐκ τῆς καλλιιεργείας καὶ ἐμπορίας τῆς σταφίδος εἶναι πολλαπλαῖ. Ἡ βεβαία κατ' ἀρχὴν διάθεσις ταύτης ἀποτελεῖ παράγοντα οὐσιώδη διὰ τὴν βιωτικὴν καλυτέρευσιν τῶν παραγωγῶν. Δὲν πάσχει λοιπὸν ἡ παραγωγὴ ἔστω καὶ μὲ δυσμενεῖς ὄρους πωλήσεως. Περαιτέρω ὀφέλεια προσγιγνεται στοὺς ἐργοστασιάρχας ποῦ τὴν ἐπεξεργάζονται διὰ τὴν ἐξαγωγήν, στοὺς ἐμπόρους ποῦ διενεργοῦν τὴν διακίνησιν τοῦ προϊόντος, στοὺς μεσίτας, στίς μεταφορικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ τέλος στὰ ἀποσχολούμενα ἐργατικά χέρια ἀπὸ τῆς παραγωγῆς μέχρι καὶ τῆς φορτώσεως πρὸς ἐξαγωγήν. Ἄλλὰ ὅταν τὰ ἄτομα εὐμεροῦν ἢ μᾶλλον σαφέστερον, καρποῦνται ὀφέλη καὶ ἡ Ἑθνικὴ Οἰκονομία ἀνθεῖ. Εἰς ἄλλος παράγων ποῦ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ἀποτελῆ ἡ σταφὶς κύριον ἐξαγωγίμιμον προϊόν εἶναι, ἡ μεγάλη ποσότης καὶ ἡ εὐχερὴς κατὰ κάποιον τρόπον πώλησις τῆς. Πράγματι λόγῳ καλῆς διαφημίσεως καὶ τυποποιήσεως ταύτης, ἀλλὰ καὶ λόγῳ ἀρίστης ποιότητος ἡ σταφὶς μας δὲν συναντᾷ τὰς δυσχερείας ἄ-